

Věc C-775/19

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

22. října 2019

Předkládající soud:

Finanzgericht Baden-Württemberg (Německo)

Datum předkládacího rozhodnutí:

22. července 2019

Žalobkyně:

5th AVENUE Products Trading GmbH

Žalovaný:

Hauptzollamt Singen

Předmět původního řízení

Dovozní clo, určení celní hodnoty

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Výklad unijního práva, článek 267 SFEU

Předběžné otázky

1. Jedná se v případě plateb, které odběratel zboží v závislosti na svých tržbách po dobu čtyř let jednou ročně hradí vedle kupní ceny za to, že

- na určitém území,
- jako vůbec první,
- výhradně a

– trvale

může prodávat dané zboží, o licenční poplatky ve smyslu čl. 32 odst. 1 písm. c) nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (dále jen „CK“), které se podle čl. 32 odst. 5 písm. b) CK ve spojení s čl. 157 odst. 2 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, musí připočíst k ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená?

2. Musí být k ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží zaplacená, popřípadě připočtena pouze poměrná část takovýchto úhrad, a pokud ano, podle jakého kritéria?

Uváděné právní předpisy a judikatura Evropské unie

Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1992, L 302, s. 1; Zvl. vyd. 02/04, s. 307), čl. 32 odst. 1 písm. c), odst. 2 a odst. 5 písm. b)

Nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. 1993, L 253, s. 1; Zvl. vyd. 02/06, s. 3) (dále jen „prováděcí nařízení“), zejména čl. 157 odst. 1 a 2, článek 158, článek 160 a článek 161

Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2447 ze dne 24. listopadu 2015, kterým se stanoví prováděcí pravidla k některým ustanovením nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. 2015, L 343, s. 558) (dále jen „prováděcí nařízení 2015/2447“), čl. 136 odst. 1 první věta a odst. 4 písm. a)

Dohoda o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 (dále jen „dohoda GATT o celní hodnotě z roku 1994“) (Úř. věst. 1994, L 336, s. 119; Zvl. vyd. 11/21, s. 205), čl. 8 odst. 3 a poznámky k němu

Rozsudek Soudního dvora ze dne 9. března 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195

Stručný popis skutkového stavu a řízení

- 1 Účastníci původního řízení vedou spor o to, zda se platby, které žalobkyně svým dodavatelům hradí za právo na (výhradní) distribuci, musí připočíst k ceně, která byla skutečně zaplacená za dovážené zboží.
- 2 Předmětem podnikání žalobkyně je (velko)obchod mj. s doutníky značky Habanos. Žalobkyně uvedené kubánské doutníky odebírá od společnosti Habanos S.A., což je státní kubánská exportní společnost zabývající se vývozem doutníků.

- 3 Dne 31. ledna 2012 žalobkyně a společnost Habanos S.A. uzavřely v anglickém jazyce dohodu označenou jako „*Exclusive Distribution Agreement*“ (dále jen jako „EDA“), podle níž žalobkyni náleží právo na výhradní distribuci doutníků společnosti Habanos S.A. pro německý, jakož i rakouský trh.
- 4 Žalobkyně se za to zavázala, že bude společnosti Habanos S.A. za poskytnutí práva na výhradní distribuci v Rakousku po dobu čtyř let ročně platit platbu, označovanou jako „*compensation*“, ve výši 25 % svých tržeb dosažených z prodejů do Rakouska.
- 5 Dotčená *compensation* byla – jak bylo dohodnuto – žalobkyni fakturována jednou ročně a žalobkyně ji též platila. Po uplynutí smluvně sjednané doby platnosti (27. února 2016) uvedené platby skončily. Za právo na výhradní distribuci v Německu žalobkyně žádnou obdobnou *compensation* hradit nemusela.
- 6 K nákupu doutníků nedocházelo na základě uzavření písemných kupních smluv, nýbrž vždy na základě objednávky a přijetí objednávky. Žalobkyně obdržela ceník, na jehož základě byly prováděny příslušné objednávky. Nákupní ceny přitom byly nezávislé na tom, do které země žalobkyně dotčené doutníky dále prodávala. Pokud žalobkyně učinila objednávku, vystavila společnost Habanos S.A. fakturu a odeslala objednané zboží.
- 7 Žalobkyně dotčené dovozy kubánských doutníků zásadně odbavovala prostřednictvím svého celního skladu typu D, pro který měla povolení. Uvedený sklad se nachází v sídle žalobkyně ve Waldshut-Tiengenu, Německo. K propuštění do volného oběhu docházelo při odebrání z celního skladu, a to prostřednictvím zjednodušeného postupu vyřízení daného režimu podle čl. 278 odst. 3 prováděcího nařízení, rovněž zahrnutého v příslušném povolení, tj. prostřednictvím zápisu do záznamů a bez opětovného předložení zboží k celnímu řízení. Při ukládání doutníků dodavatelské společnosti Habanos S.A. do svého celního skladu typu D žalobkyně v celním prohlášení jako základ pro určení celní hodnoty uváděla skutečně zaplacené kupní ceny včetně dodatečných nákladů (dopravné, pojištění atd.), ale bez zohlednění plateb označovaných jako *compensation*. V době uložení do skladu totiž ještě nebylo jisté, které doutníky budou prodány do Německa a které do Rakouska.
- 8 Na základě celní kontroly provedené u žalobkyně kontrolor dospěl k názoru, že se v případě poplatku označovaného jako *compensation* jedná o samostatnou součást kupní ceny, která podle čl. 29 odst. 3 písm. a) CK musí být zohledněna při určení celní hodnoty.
- 9 Žalovaný Hauptzollamt (hlavní celní úřad, Německo) se ztotožnil s názorem kontrolora a vydal několik celních výměrů, mezi nimi rovněž výměr ze dne 28. srpna 2018, který je jako jediný předmětem projednávaného sporu a kterým žalovaný dodatečně vyměřil dovozní clo. Žalobkyně proti tomuto výměru dne 23. září 2015 podala opravný prostředek, kterému však hlavní celní úřad vyhověl

pouze částečně. Ve zbývající části hlavní celní úřad uvedený opravný prostředek zamítl jako neopodstatněný.

- 10 Svou žalobou podanou dne 6. prosince 2017 žalobkyně napadá připočtení plateb označovaných jako *compensation* k celní hodnotě hodnoceného zboží, ke kterému z jejího pohledu došlo neprávem.

Stručné shrnutí odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 11 V projednávaném případě je podle názoru předkládajícího soudu rozhodující, zda se jako převodní hodnota musí použít pouze kupní cena, kterou žalobkyně zaplatila za zboží dovezené ze třetí země (doutníky dodané společností Habanos S.A.) – pak by bylo třeba žalobě vyhovět, nebo zda k celní hodnotě navíc musí být připočteny platby označované jako *compensation*, které žalobkyně hradila v závislosti na výši svých tržeb z dodávek do Rakouska – pak by bylo třeba žalobu zamítnout.

K první předběžné otázce

- 12 Předkládající soud má za to, že se v případě posuzované úhrady (*compensation*) nejedná o samostatnou část kupní ceny podle čl. 29 odst. 3 písm. a) CK.
- 13 Vzhledem k tomu, že *compensation* je nutno platit za využití práv týkajících se použití nebo dalšího prodeje dováženého zboží, jedná se v jejím případě podle čl. 157 odst. 1 třetí odrážky prováděcího nařízení spíše o licenční poplatky ve smyslu čl. 32 odst. 1 písm. c) CK. Takovéto licenční poplatky musí být na základě čl. 32 odst. 1 písm. c) a odst. 5 písm. b) CK ve spojení s čl. 157 odst. 2 prováděcího nařízení připočtena ke kupní ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená za dovážené zboží tehdy, jsou-li splněny tři kumulativní podmínky, a sice zprvé, že licenční poplatky nebyly obsaženy v ceně, která byla nebo má být skutečně zaplacená, zadruhé, že se týkají hodnoceného zboží, a zatřetí, že zaplacení těchto licenčních poplatků kupujícím je podmínkou prodeje hodnoceného zboží [viz rozsudek Soudního dvora ze dne 9. března 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, (bod 35) týkající se ochranných známek].
- 14 Ohledně první podmínky podle názoru předkládajícího soudu z ustanovení předmětné licenční smlouvy, tj. EDA, vyplývá, že licenční poplatky za právo na výhradní distribuci doutníků v Rakousku nebyly zahrnuty v kupní ceně hodnoceného zboží.
- 15 Pokud se týče třetí podmínky, představuje placení sporné *compensation* podle názoru předkládajícího soudu rovněž podmínku pro prodej ve smyslu čl. 157 odst. 2 druhé odrážky prováděcího nařízení. Okolnost, že tento závazek po uplynutí čtyř let zanikl, neznamená, že by žalobkyni bylo právo na (výhradní) distribuci v Rakousku poskytnuto i bez zaplacení licenčního poplatku. Rovněž okolnost, že *compensation* nebyla sjednána v příslušných kupních smlouvách, nýbrž v EDA, je irelevantní, neboť pokud z rámcové licenční smlouvy – jako v případě posuzované

smlouvy EDA – vyplývá, že všechny budoucí dílčí kupní smlouvy jsou podmíněny zaplacením licenčního poplatku, postačuje existence rámcové licenční smlouvy. Lze tedy mít za to, že společnost Habanos S.A. by bez zaplacení poplatku, který je předmětem sporu, zboží určené pro distribuci v Rakousku nedodala nebo by je každopádně nedodala za sjednaných smluvních podmínek.

- 16 Předkládající soud však má pochybnosti ohledně splnění druhé podmínky, tj. zda se dotčená platba ve smyslu čl. 157 odst. 2 první odrážky prováděcího nařízení týká hodnoceného zboží. Otázku, zda se licenční poplatek týká dováženého zboží, tedy zda slouží k úhradě plnění týkajících se daného zboží, je třeba posuzovat na základě všech okolností daného případu, zejména s přihlédnutím ke smlouvě o licenčních poplatcích. Způsob výpočtu není rozhodující. Pokud se – jako v projednávaném případě – pro účely výpočtu výše licenčního poplatku vychází z tržeb z dalšího prodeje dováženého zboží, nezakládá to sice podle čl. 161 odst. 1 prováděcího nařízení domněnku, že licenční poplatek slouží k úhradě plnění, která se týká daného zboží. Na druhou stranu, jak vyplývá z čl. 161 odst. 2 prováděcího nařízení, ale takový způsob výpočtu nevylučuje ani možnost, že se dotčený licenční poplatek týká dováženého zboží.
- 17 Předkládající soud má v tomto ohledu za to, že žalobkyně musela *compensation*, která je předmětem sporu, zaplatit jak za to, že dovážené zboží jako vůbec první mohla prodávat na rakouském trhu (právo na distribuci), tak za to, že právo na distribuci dotčených doutníků v Rakousku náleželo výhradně jí (územní exkluzivita).
- 18 Pokud žalobkyně musela *compensation* zaplatit za to, že mohla dovážené doutníky (jako první) dále prodávat a distribuovat v Rakousku, týká se v zásadě uhrazený licenční poplatek podle názoru předkládajícího soudu ve smyslu čl. 157 odst. 2 první odrážky prováděcího nařízení dováženého zboží, protože právo distribuovat nebo dále prodávat je součástí poskytnutí práva nakládat se zbožím při nabytí dováženého zboží.
- 19 Pokud žalobkyně musela *compensation* zaplatit za to, že v Rakousku mohla jako jediná prodávat doutníky značky Habanos (územní exkluzivita), tedy za to, že společnost Habanos S.A. nedodávala zboží jiným odběratelům, je otázka, zda se dotčené platby týkaly daného zboží, sporná.
- 20 Předkládající soud se přiklání k závěru, že platby, které odběratel hradí vedle kupní ceny dováženého zboží výlučně za to, že může dané zboží jako jediný prodávat na určitém území, nelze při určování celní hodnoty zohlednit jako licenční poplatek ve smyslu čl. 32 odst. 5 písm. b) CK ve spojení s čl. 157 odst. 2 prováděcího nařízení. Zatímco se totiž právo moci dále prodávat, resp. distribuovat zboží dotýká práva nakládat s daným zbožím, a proto je v něm obsaženo (v současnosti k této otázce viz též čl. 136 odst. 1 první věta prováděcího nařízení 2015/2447), jedná se v případě práva na výhradní distribuci o dodatečné právo překračující rámec nároku na poskytnutí práva nakládat se zbožím. Obdobně se licenční poplatek za právo na výhradní distribuci také neplatí

jako protiplnění za dovážené zboží, nýbrž za to, že prodávající na smluvním území dané zboží nedodává jiným osobám.

- 21 Předchozí sporná otázka může zůstat nezodpovězena pouze tehdy, pokud se – na rozdíl od názoru předkládajícího soudu – má za to, že se úhrady, které odběratel musí vedle kupní ceny zboží zaplatit (výlučně) za udělení územní exkluzivity, musí k ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená, připočíst již jako licenční poplatek podle čl. 32 odst. 5 písm. b) CK ve spojení s čl. 157 odst. 2 prováděcího nařízení.
- 22 S ohledem na úvahy Soudního dvora uvedené v rozsudku ze dne 9. března 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, má předkládající soud konečně za to, že pro posouzení otázky, zda se *compensation*, která je předmětem sporu, týká daného zboží, je irelevantní okolnost, že v projednávaném případě nebylo v době prodeje doutníků, které jsou předmětem sporu, za účelem jejich vývozu ještě zřejmé, zda budou dále prodány odběratelům žalobkyně v Německu – v tomto případě žalobkyně měla právo na distribuci již bez ohledu na placení *compensation* – nebo v Rakousku.

Ke druhé předběžné otázce

- 23 Pokud by úhrady, které se musí platit výlučně za udělení územní exkluzivity, nemusely být k ceně, která byla nebo má být za dovážené zboží skutečně zaplacená, připočteny podle čl. 32 odst. 5 písm. b) CK ve spojení s čl. 157 odst. 2 prováděcího nařízení, vyvstává u úhrad, které se – jako v projednávaném případě – platí jak za to, že odběratel daného zboží vůbec může jako první dodávat dané zboží na určité území, tak za to, že mu je toto právo na distribuci uděleno jako výhradní, další otázka, zda je třeba tyto licenční poplatky připočíst ke kupní ceně dováženého zboží jako celek, nebo zda je pak nutné rozdělit je na část, která má být připočtena ke kupní ceně, a na část, která je z hlediska předpisů o celní hodnotě irelevantní.
- 24 Soudní dvůr v rámci působnosti článku 158 odst. 3 prováděcího nařízení rozhodl, že k připočtení podle čl. 32 odst. 1 písm. c) CK může dojít rovněž tehdy, pokud se licenční poplatky zčásti týkají zboží a zčásti služeb poskytnutých po dovozu. Pak by se tato úprava provedla na základě objektivních a měřitelných údajů, které by umožnily odhadnout výši licenčních poplatků týkajících se tohoto zboží (rozsudek ze dne 9. března 2017, GE Healthcare, C-173/15, EU:C:2017:195, bod 52).
- 25 Nejprve vyvstává otázka, zda lze tyto zásady přenést na projednávaný případ prvního udělení práva na distribuci spojeného s územní exkluzivitou a úhrada zaplacená žalobkyní tedy musí být v rozsahu, v jakém připadá na první udělení práva na distribuci v Rakousku, podle čl. 32 odst. 5 písm. b) CK ve spojení s čl. 157 odst. 2 prováděcího nařízení zčásti připočtena k ceně dováženého zboží [viz Dohoda o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 (Úř. věst. 1994, L 336, s. 119; Zvl. vyd. 11/21, s. 205), čl. 8 odst. 3].

- 26 Pokud by tomu tak mělo být, vyvstává další otázka, zda a případně podle jakého kritéria by mělo dojít k rozdělení licenčního poplatku, pokud – jako v případě posuzované *compensation* – chybí objektivní a měřitelné údaje ve smyslu čl. 32 odst. 2 CK, resp. čl. 158 odst. 3 prováděcího nařízení, které by umožnily rozdělení částky licenčních poplatků na část, která musí být připočtena k ceně za dovážené zboží, která byla nebo má být skutečně zaplacená, a na část, která je z hlediska předpisů o celní hodnotě irelevantní [k této otázce viz rovněž poznámky k čl. 8 odst. 3 Dohody o provádění článku VII Všeobecné dohody o clech a obchodu 1994 uvedené v příloze I této Dohody, příloha 23 prováděcího nařízení v části týkající se čl. 32 odst. 2 CK, jakož i komentář č. 3 Výboru pro celní kodex (odbor pro celní hodnotu), bod 7 a bod 11 a násl.].

PRACOVNÍ DOKUMENT